

Sygn. akt VII K 812/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Cisak-Nieckarz

Protokolant: sekr.sądowy Dawid Lesiakowski

przy udziale Prokuratora: Rafała Matusiaka

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2016 roku,

sprawy **J. N. (1)** s. D. i M. z domu A., ur. (...) w P. (...)

oskarżonego o to, że:

W dniu 13.10.2015 r. ok. godz. 05:20 na skrzyżowaniu al. (...) z ul. (...) w P.(...) prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny – samochód osobowy marki F. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godz. 05:24 do stężenia na poziomie 0,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym

tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk

1. na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego **J. N. (1)** warunkowo umarza na okres próby 2 (dwóch) lat;
2. na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego J. N. (1) świadczenie pieniężne w kwocie 500 (pięćset) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
3. na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego J. N. (1) zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 1 (jednego) roku;
4. na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 13.10.2015 roku;
5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VII K 812/15

UZASADNIENIE

W dniu 13 października 2015r. około godz. 05.20 w P. (...), na skrzyżowaniu ulic (...)(...) (...) z ul. (...) funkcjonariusze Komendy Policji w P. (...) zatrzymali J. N. (1) – kierującym pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...). Przyjął mandat karny w wysokości 100 złotych, według oceny funkcjonariuszy Policji, przejechał na czerwonym świetle, co było powodem interwencji.

Natężenie ruchu było znikome. Dnia poprzedniego, po kolacji J. N. (1) wypił dwie lampki mocnego wina. Pił alkohol do godz. 24.00.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego - k. 9 zbiór A, k. 13v-14

notatka urzędowa- k. 1/

Kierujący pojazdem został poddany badaniom stanu trzeźwości. Wynik badania przeprowadzonego o godz. 05:24 wykazał u badanego - 0,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, natomiast o godz. 07:23 wykazał u badanego - 0,05 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 07:32 wykazał u badanego - 0,00 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

/dowód: notatka urzędowa k. 1

protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu - k. 2 /

Oskarżony J. N. (1) ma 32 lata, legitymuje się wykształceniem średnim, z zawodu informatyk oraz cukiernik. Świadczy pracę na rzecz spółki podmiotu o nazwie (...) J. N. (2) w P. (...) na stanowisku monter instalacji, z wynagrodzeniem 1.360 złotych w skali miesiąca. Jest żonaty, ma na utrzymaniu dwoje dzieci. Nie był uprzednio karany.

/ informacje podane przez oskarżonego do protokołu rozprawy k. 13-13v

karta karna – k. 6/

Oskarżony J. N. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że dzień wcześniej, po kolacji wypił dwie lampki mocnego wina – do godz. 24.00. Wstał o godz. 4.30. Do samochodu marki F. (...) nr rej. (...) wsiadł o godz. 5.00. Przejechał około 15 km, przy małym natężeniu ruchu. Dodał, że nie spodziewał się, iż jest pod wpływem alkoholu. Zamierzał podjąć pracę o godz. 6.00. Został zatrzymany przez patrol policji, ponieważ przejechał skrzyżowanie podczas nadawania sygnału pomarańczowego. Przyjął mandat karny w wysokości 100 złotych, według oceny funkcjonariuszy Policji, przejechał na czerwonym świetle.

/wyjaśnienia oskarżonego- k. 9 zbiór A, k. 13v-14/

Sąd dokonał następującej oceny zgromadzonego materiału dowodowego i zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, przyznającego się do winy. Są one w ocenie Sądu wiarygodne. Nie ma przeciwdowodu nakazującego ich dyskwalifikację. W zakresie w jakim oskarżony wspomina, że spożywał alkohol, wyjaśnienia te znajdują potwierdzenie w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, a to protokole badania stanu trzeźwości. Niewątpliwie w momencie prowadzenia pojazdu po drodze publicznej alkohol w organizmie oskarżonego był w fazie eliminacji, na co wskazują wyniki kolejno prowadzonych badań, to zaś koreluje z wyjaśnieniami oskarżonego w zakresie w jakim wspomina o fakcie i okresie spożywania alkoholu. Nie ma podstaw aby kwestionować wyjaśnienia oskarżonego w jakich odnosi się do innych kwestii, w tym natężenia ruchu drogowego, zwłaszcza że są logiczne, prawdopodobne, zważywszy na godzinę zatrzymania. Powracając do protokołu badania trzeźwości, dokument ten sporządzony został w sposób jasny i przejrzysty, a stężenie alkoholu podane zostało we właściwych jednostkach (mg/l).

Badania stanu trzeźwości przeprowadzone zostały zgodnie z wymogami określonymi w przepisach art. 129 ust. 2 pkt 3, art. 129 i ust 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012, poz. 1137 tekst jedn.).

Stąd też na podstawie tak zebranego materiału dowodowego uzasadniona jest ocena, że oskarżony dopuścił się występkę polegającego na tym, że w dniu 13.10.2015r. około godz. 05.20 w P. (...) prowadził po drodze publicznej

samochód osobowy marki F. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godz. 05:24 do stężenia na poziomie - 0,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czym wyczerpał dyspozycję art. 178a § 1 kk.

Stan nietrzeźwości w myśl art. 115 § 16 kk zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony niewątpliwie spożywał alkohol, na co wprost wskazał w swoich wyjaśnieniach i w związku z tym znajdował się w stanie nietrzeźwości. Kierując samochodem osobowym w stanie nietrzeźwości, zrealizował więc znamiona zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo z art. 178a § 1 kk.

W sprawie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego, albo jego winę. W momencie podejmowania zarzucanego oskarżonemu działania przestępnego był on osobą dojrzałą i w pełni poczytalną. Oskarżony jest zdolny do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. Znajdował się on w normalnej sytuacji motywacyjnej, zatem można było od niego wymagać zachowań zgodnych z prawem a nie zachowań realizujących znamiona przestępstw.

Warunkowe umorzenie postępowania karnego jest środkiem probacyjnym, który Sąd może zastosować wobec sprawcy przestępstwa zagrożonego karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat w sytuacji, gdy wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu Sąd wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej i grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy.

Odnosząc te rozważania do realiów przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że stopień nietrzeźwości oskarżonego tylko nieznacznie przekraczał ustawowy próg trzeźwości opisany w art. 115 § 16 kk. Ponadto jak wynika z ustaleń poczynionych w toku postępowania, oskarżony prowadził pojazd przy minimalnym natężeniu ruchu, a zatem potencjalne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu było odpowiednio mniejsze.

Rozważając kwestię warunkowego umorzenia postępowania karnego w stosunku do oskarżonego nie sposób nie przeanalizować jego dotychczasowego sposobu życia, uprzedniej niekaralności oraz zaprezentowanej w toku postępowania postawy, tj. oskarżony od początku przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyrażał gotowość dobrowolnego poddania się karze, wyraził skruchę.

W realiach tej sprawy uzasadnione jest przypuszczenie, że oskarżony pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Wskazuje na to postawa oskarżonego, który w toku postępowania zaprezentował skruchę. Zauważyć przy tym należy, że czyn zarzucany oskarżonemu, na tle jego dotychczasowej drogi życiowej ma charakter incydentalny i wyjątkowy. Dotychczasowy, ustabilizowany styl życia oskarżonego, wieloletni staż aktywnego kierowcy pozwala na ocenę, że oskarżony akceptuje utrwalony porządek prawny i zasadniczo go przestrzega, poza incydemem jaki miał miejsce w dniu 13.10.2015 r. Mając powyższe na uwadze, Sąd sformułował wobec oskarżonego pozytywną prognozę kryminologiczną, oznaczając okres próby na okres dwóch lat. Okres ten w sposób dostateczny pozwoli na weryfikację postawionej wobec oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd warunkowo umorzył postępowanie karne w stosunku do oskarżonego J. N. (1), uznając, że mimo warunkowego umorzenia postępowania karnego, będzie on przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni przestępstwa.

W związku z tym, że oskarżony prowadził w stanie nietrzeźwości pojazd mechaniczny – samochód osobowy zasadne jest czasowe wyeliminowanie wspomnianego od udziału w zmotoryzowanym ruchu lądowym, chociaż orzeczenie środka zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych nie jest obligatoryjne w sprawie, wobec zastosowania wobec oskarżonego instytucji przewidzianej w art. 66 kk (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2002 r. I KZP 33/01, OSNKW 2002/3-4/15). Mając na uwadze zawartość alkoholu tylko nieznacznie przekraczającą ustawowy próg trzeźwości, w ocenie Sądu pozbawienie oskarżonego uprawnień do kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi, w minimalnym okresie 1 roku zapewni realizację wychowawczych i zapobiegawczych celów wskazanego środka karnego. Mając na uwadze zatrzymanie w toku dochodzenia prawa jazdy, Sąd mając za podstawę treść art. 63 § 4 kk zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania dokumentu na poczet orzeczonego środka karnego.

Jednocześnie na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 Sąd zobowiązał oskarżonego do uiszczenia świadczenia poprzez zapłatę kwoty 500 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej, mając na względzie kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa, jak i dla podkreślenia naganności zachowania oskarżonego.

W oparciu o art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 618 § 1 kpk, art. 616 § 2 kpk, art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu wydatków związanych z udziałem w sprawie kwotę 70,00 zł obejmującą:

- opłatę przewidziana za udzielenie informacji z rejestru skazanych w wysokości 30,00 zł,
- ryczał za doręczenia korespondencji w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym – łącznie 40 zł (§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym /Dz. U. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm./).

Wysokość opłaty ustalono w oparciu o treść art. 7 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz.U.z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).